

Yaddaşımın bəzəyidir o illər

1949-cu ilin ortalarından Sumqayıtda yaşayıram. O zaman şəhərin elə bir ərazisi yox idi ki, iş getməsin. Tikilən binalar birləşib məhəlləyə, mikrorayona çevrilir, ailələrin ixtiyarına verilirdi.

Sumqayıta qayğı və diqqət 1970-ci ildən başlayaraq daha da artdı. Heydər Əliyevin Azerbaycana rəhbər seçiləməsi ölkə həyatında hər şeyə təsir etmişdi. Yaxşı işləyib özünə yaşam tərzi qazananlar başqlarına nümunə olurdular.

Sumqayıta on il əvvəl gələnlər evlə təmin olunur, həyat şəraitləri yaxşılaşırıdı. Həmin dövrdə mənim də əməyim yüksək qiymətləndi-

rildi. 1971-ci ildə Azerbaycan SSR Ali Sovetinə deputat seçildim. Mən o vaxtadək Heydər Əliyevin özünü görməmişdim. Amma bilirdim ki, Sumqayıtin inkişafına çox böyük önəm verir və bu istiqamətdə görülən hər bir uğurlu işi dəstəkləyir.

Şəkilərdən sonra bizi Azərbaycan KP Mərkəzi Komitəsinə çağırıb bildirdilər ki, yeni seçilən deputatları Heydər Əliyev qəbul edəcək.

Az sonra ulu öndər otaqdan çıxıb bizə yanaşdı. Hamı ilə bir-bir görüşdü. Mənə çatan da "Siz hanının deputatisiniz?" deyə soruşdu.

- Sumqayıtdan gelmişəm - dedim. Əlimdən tutub üzünü toplaşanlara çevirərək dedi:

- Gördüyünüz bu xanım gənclər şəhəri olan Sumqayıtin nümayəndəsidir. Bu şəhər məhz gənclərin cıynındə ərsəyə gəlib. Bütün bu etdiklərinizə görə də biz sizə borcluyuq.

Heydər Əliyev bizimlə elə səhbət edirdi ki, heyran qalırdıq.

Keçmiş sovet dönməndə dəfələrlə partiya iclaslarında,

plenumlarda, qurultaylarda da iştirak etmişəm. Ovaxtkı müttəfiq respublikaların hamisinin nümayəndələrinin iştirak etdiyi qurultayda mən də vardım. Orada Heydər Əliyev çıxış etdi. Ulu öndərin çıxışı alqışlarla qarşılandı. Digər respublikalardan olan rəhbərlər də çıxış etdilər. Lakin Heydər Əliyev qədər gözəl danişan olmadı.

Sonra foyedə respublikamızdan olan nümayəndələr Heydər Əliyevin və Zərifə Əliyevanın başına yiğmişdi. Hamı ilə mehriban səhbət edən Heydər Əliyev məni Zərifə xanıma göstərib dedi:

- Bu xanım sumqayıtlıdır. Zəhmətkeşdir, öz işini sevəndir. O, həyatda hər şeyi zəhməti ilə qazanıb. Hər bir kəsin həyatı işıq zərrəsidi. İşıq zərrəsindən günəşə qədər olan yol çatındır, amma şərəflidir. Biz sizin kimi adamlarla fəxr edirik.

Sonra şəkil çəkdirmək məqamı yetişdi. O əli ilə Zərifə xanımı yanına çağırıb və çəvrilib mənə dedi:

- Vəliyeva, yaxın gəlin, bir yerdə şəkil çəkdirək.

Şəkli çəkdirəndə tədbirdə iştirak edən digər respublikaların nümayəndələri bize həsədlə baxırdılar. O vaxtdan 45 ildən çox keçməsinə baxmayaraq, bu şəkil mənim üçün çox əzizdir.

Dədiyim odur ki, Heydər Əliyev sadə zəhmət adamlına qiymət verirdi, qayğıkeş insan və unudulmaz şəxsiyyət idi.

**Gülbahar VƏLİYEVA,
“Şöhrət” ordenli
əmək veterani**